

Sygn. akt I CSK 2109/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku A. P.
z udziałem Gminy Miasta Gdyni
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 września 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku
z dnia 26 maja 2021 r., sygn. akt III Ca 35/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczki kwotę
2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej

pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 26 maja 2021 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na występowanie w sprawie kilku istotnych zagadnień prawnych.

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury Sądu Najwyższego przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia, wskazaniu przepisów prawa, na których tle zagadnienie to wyłoniło się, oraz zaprezentowaniu argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 24 maja 2016 r., I CSK 666/15, nie publ.).

Tymczasem skarżąca w skardze kasacyjnej powołała się na występowanie w sprawie kilku istotnych zagadnień prawnych sprowadzających się do pytań:

„Czy uiszczanie przez posiadacza na rzecz właściciela nieruchomości opłaty za bezumowne korzystanie z gruntu stanowi przejaw samoistnego posiadania nieruchomości w sytuacji, gdy formalny właściciel nie podjął wystarczających czynności zmierzających do dochodzenia roszczenia na podstawie przepisu art. 225 k.c. w związku z art. 123 § 1 pkt. 1 k.c. w związku z art. 175 k.c.?”

„Czy domaganie się od wnioskodawczyni i jej poprzedników prawnych uiszczania opłaty za bezumowne korzystanie z gruntu w sytuacji, gdy nieruchomość została zakupiona przed II wojną światową od właściciela będącego osobą fizyczną, a niedochowanie warunków formalnych nabycia nieruchomości zostało spowodowane wybuchem II wojny światowej stanowi nadużycie prawa w myśl przepisu art. 5 k.c.?”

Po szczegółowej analizie skargi kasacyjnej należy dojść do przekonania, że przedstawiony przez skarżącą w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wywód prawny nie koresponduje z postawionymi Sądowi Najwyższemu pytaniami prawnymi. Nie dotyczą one bowiem zagadnienia kwalifikacji prawnej posiadania nieruchomości, lecz oceny zachowania uczestnika postępowania w kontekście przerwania biegu terminu zasiedzenia nieruchomości, z którym w niniejszym przypadku nie mamy do czynienia z powodu braku samoistności posiadania. W konsekwencji, kwestia podniesiona przez skarżącą nie może zostać uznana za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych wszystkich względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 98 § 3, art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ k.p.c. w związku z § 5 pkt 1 i § 2 pkt 7 w związku z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

[as]

